

Anekdoter från Mos Mosel, del IV-VI

Detta har hänt: Styrbjörn och Beatrice vaknar ur sin djupa dvala och minns endast drömmar om grönbldande varelser, huggande munnar och mörker. Efter en tids kraftsamling beger sig gruppen därefter mot den förbjudna zonen för att lösa mysteriet för gott?

Äntligen på väg mot den förbjudna zonen

Vägen mot den förbjudna zonen kantas av plötsliga överfall där äventyrarna såras flera gånger, men deras mutationer hjälper dem flera gånger att klara sig. Bland annat blir gruppen anfallna av ytterst aggressiva småfåglar då man söker skydd mot förmodat syraregn. Inte nog med det, Styrbjörn faller offer för sömnbunkar som först sover ned och sedan suger blod från honom. De övriga lyckas dock rädda honom ur de rovgiriga växterna.

Beatrice är psi-mutant!

Wolfs historier om zonernas faror har skrämt upp äventyrarna och när ett åskoväder närmar sig byggs en närmast panisk stämning upp. När regnet väl faller avslöjas det att Beatrice är en psi-mutant då hon framkallar en kraftsköld i skydd mot förmodade syradroppar. Något syraregn faller dock inte lyckligtvis denna gång.

Styrbjörn, dum men trofast

Bråk inom gruppen

Styrbjörn blir uppretad av Raufnir vid flera tillfällen vilket resulterar i regelrätta utfall som lyckligtvis misslyckas. Den muterade björnen understryker på detta vis en labil läggning där han har svårt att styra primitiva känslotvingningar.

Ned i Biobunker VII

Efter en strid mot grönhysade mutanter som bevakar bunkerns ingång lyckas äventyrarna via en mystisk hiss att bege sig ned i bunkerns inre. Inne i bunkern väntar en minst sagt påfrestande tillvaro: alarmerande och brummande ljud hörs konstant, märkliga lysremsor sitter i taken, väggar är mystiskt släta och metalliska, skjutdörrar öppnar sig med

pysande läten, och flimrande lysande glasskärmar förbryllar dem. Uppenbarligen är detta kvarlevor från forntiden!

Dessutom råkar äventyrarna vid flertal tillfällen i strid med grönhysade mutanter som är utrustade med både kortsvärd och skjutvapen. I gengäld finner man intressant och förhoppningsvis värdefulla fornyfynd.

Automaten anfaller

Deras planlösa sökande leder dem till ett till synes tekniskfyllt rum. Men de fyra äventyrarna stirrar rakt in i ögonen på en metallisk varelse som riktar något slags vapen mot dem. Då man anfaller tingssten försvarar den sig med mäktiga ljusvapen. Styrbjörn såras av svårt av automatens skjutande och tvingas spendera mycket tid till självläkning under hela vistelsen i bunkern.

Ernst som lyckas gömma sig i ett litet utrymme där han gör viktiga fynd. En märklig kub visar bilder i Ernst inre: vitklädda män strider med militärer, ett mystiskt träd och mörker... Sedan lyckas Ernst fly från metallodjuret även fast han skadas.

En lömsk fornbyggnad

Jakten på ledtrådar fortsätter och man upplever lömska fällor såväl i golvet som i dörrar: Styrbjörn andas in gift vilket åter försätter honom i ett sövt tillstånd och flera gånger drabbas äventyrarna av elektriska stötar.

Tentakelträdet

Gruppen avancerar djupare in i bunkerns labyrinter och kommer fram till en hall med en bassäng med mörkt vatten. Mitt ute på en plattform står en tillsynes osund skapelse: ett av förvridenhet säregt träd med tentakelliknande grenar. Äventyrarna attackerar därför trädet med eld, både från Styrbjörn munhåla och från en oberäknelig eldkastare som man funnit. Till trädets försvar kommer fler mutanter och äventyrarna flyr tillbaka i bunkerns gångar. Under dramat lyckas både Styrbjörn och Beatrice falla i bassängens osunda vatten, och Styrbjörn räddas av de övriga från drunkningsdöden.

Uppgivenhet och tragedi

Äventyrarnas vistelse präglas mer och mer av otåligt och uppgivet letande där man fort tar sig fram i Biobunkern utan större eftertanke i sökandet efter... ja, efter vad?! Äventyrarna får intrycket av att man kanske endast sett en bråkdel av bunkerns storlek. Kanske bör de ta sig ur detta av faror fyllda komplex?

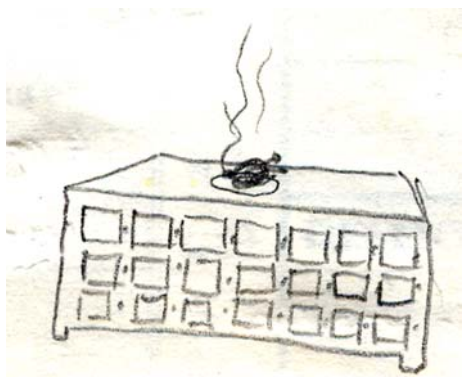
Man är närmast taget klara med sökandet efter gätans lösning när äventyret övergår i tragedi: både Styrbjörn och Raufnir skjuts brutalt ned av gevärsbeväpnade mutanter. Men Beatrice aktiverar en hittills okänd förmåga som får gröningen att brinna upp innefrån, en sannerligen hemsk syn!

”Att slicka sina sår”

Den resterande tiden inne i bunkern använder man främst till att hela de svårt skadade. Man försöker nu ägna lite tid åt eftertanke och bestämmer sig för att vila ut ett dygn i den så kallade matsalen innan man beger sig åter hemåt.

En märklig konstruktion med fina färgbilder på maträtter visar sig vara en forntida måltidsmaskin som mättar hela sällskapet hungrande magar. Det blir en kulinarisk upplevelse för dem alla.

Beatrice och Ernst söker under tiden genom bunkern och finner en låda av metall och en cylinderformad, rödvitmålad burk med söt vätska. Ivriga slukar de drycken och den ger märkligt nog en skön uppiggande effekt! Genom att använda främmande läkesprutorna i metallasken så lyckas alla regenerera sina sargade kroppar.

Den besynnerliga måltidsmaskinen

Fina fynd!

Under det att Styrbjörn och Raufnir fortsätter sitt läkande gräver de övriga fram en gång i raserad korridor och finner ett unket rum med två lik. Här finner man en rad mäktiga fynd, bland annat läkmaskiner, forntidsvapen och läderharnesk. Äntligen får man lön för mödan efter alla besvär. Inte många zonfarare finner dylika dyrgripar som dessa!

Efter att ha sökt genom bunkern på eventuella värdesaker beger man sig åter till ytan. Där, bakom husknuten, står lyckligtvis de två hästarna! De saker som inte får plats grävs ned vid den intelliggande skogsdungen.

En känsla av otillfredsställelse dröjer sig kvar i gruppmedlemmarnas sinnen då man inte riktigt får svar på sina frågor och undran. Men man tror sig ha löst von Rijns problem i förintandet av med monsterträdet.

Monstruösa fjäderfän

På den andra dagen överraskas gruppen av tre jättelika rovfåglar som kretsar ovanför dem. Skräck sprider sig då fåglarna sakta avancerar nedåt, allt närmare. När någon avlossar ett gevärskott mot fåglarna kommer de istället störtdykande mot

gruppen. Beatrice lyckad skada en av bestarna vilket får blodsörnarna att fly.

Raufnir som mist sin familj i samband med ett fågelangrepp är skärrad och djupt berörd. Sanningen går upp för honom: troligen slutade hans folk som fågelföda bland blodsörnars höga nästen! Styrbjörn, en mutant med empati, grips av Raufnirs berättelse och lovar honom snyftandes att aldrig bråka mer.

Man lyckas snart komma fram till Mos Mosel där man övernattar. Nästkommande dag färdas äventyrarna vidare på nyinköpta hästar i sällskap med Jerry Gaxy. Från Svartstena går färden ombord på Gyllene Spiran som styrs av kapten Gyllenskägg. Ombord spelar Styrbjörn bort mycket pengar innan han kryper till kojs.

Raufnir vid löningsdags

Belöningar från von Rijn

Lyckliga, men ärrade anländer sällskapet slutligen till uppdragsgivaren von Rijns palats. Gaxy är med som kunnig rådgivare. De är väntade, ty en brevdava anlände till herr Nicholas två dagar tidigare med nyheter från Mos Mosel.

Von Rijn tackar dem och är imponerad över gruppens insats. Ja, han vill till och med anställa dem som problemlösare i sin tjänst mot fin månadslön och god andel i eventuella fornyfynd. Dess-

utom köper han en del fornynd som intresserar honom, "ljusstrålemackapären" vill dock inte Raufnir sälja! Segerstinna skålar de med den sluge köpmannen och allt känns plötsligt mycket bra.

Att nämna är de femton säregna klot som är slags "magiska behållare" enligt Gaxy. I ett av dessa finns fornynd som är mycket näringsrik kost, utmärkt vid expeditioner. Dess sfärer köper von Rijn plus då andra värdesaker.

Styrbjörn hyser stor misstro till rika människor och nästan fientligt inställd till Nicolas. Men von Rijn vet att handskas med alla typer av folk och genom ett glas konjak övertygas Styrbjörn inom kort av den snälle farbrorn som påminner honom hans fosterpappa Kaptenen.

De glada gossarna placerar till sist stora tillgångar på von Rijns krediter, en bank som ger en procents ränta. Dagen avslutas på ett värdshus, där alla tillbehör bekostas av von Rijn han själv. Man är nu äntligen på väg mot nya äventyr...